

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๙

หลักธรรมประกันตัว

เมื่อวานนี้ร้องอธิบดีมาที่นี่ มาพูดถึงเรื่องจะมานิมนต์ไปเทศน์ว่าการพวกหนังสือพิมพ์พวกอะไรต่ออะไร โอ๊ย อายมาหาเรื่องนะ เรายังอ่านเขาด้วยซ้ำไปแล้วจะไปสอนเขายังไง เขาสอนเราทุกวัน นี่เราก็อ่านก็ดูเขาสอนเราทุกวันแล้วจะไปสอนหนังสือพิมพ์พวกหนังสือพิมพ์อะไรหลายประเภท จะให้เราไปเทศน์ เขาจะมานิมนต์ไปเทศน์ ไม่เอาเราว่างั้น แต่เทศน์สอนลูกศิษย์เราในวัดนี้เราก็อ่านเป่ยกแล้ว ยังจะไปสอนโน้นจะเอาปากมาจากไหนเอาน้ำลายมาจากไหน ว่างั้น ไม่เอาบอกเลย บอกตัดบทเลยบอกไม่เอา โลกเขาอยู่ตามโลก เราอยู่ตามเรา เราสอนก็สอนในวงของเรา วงนอกวงไหน ๆ เราไม่เกี่ยว เขาจะเห็นเหตุการณ์อะไรไม่ทราบถึงให้เราไปสอนพวกหนังสือพิมพ์ คงเห็นความไม่ดีของหนังสือพิมพ์ก็ไม่ว่า ให้เราไปสอน เราก้จะมีความเด่นอะไรที่จะไปสอนหนังสือพิมพ์ นี่หนังสือพิมพ์มันสอนเรา เราอ่านอยู่ที่นี่จะว่าสอนหรือไม่สอนก็อ่านอยู่ที่นี่

ปลุกเสกพระเหล่านี้ละ เห็นไหม มันก็ผิดก็พลาดกันอยู่อย่างนี้แล้วจะไปสอนโลกได้ยังไง ปลุกเสกพระ พระ...เดินทางไปยังวัดป่า...เพื่อประกอบพิธีอธิษฐานปลุกเสกพระประธาน หาปลุกเสกที่นั่นที่นี่ ปลุกเสกอะไรพระพุทธรูปเจ้าเป็นศาสดาเอกของโลก ใครจะไปปลุกเสก ไปบวชพระพุทธรูปเจ้าได้หรือ เท่านั้นก็พอแล้วนี่นะ ทำไมจะไปปลุกเสก ปลุกเสกพระพุทธรูปเจ้า เป็นองค์ศาสดา สรรณี คจฺฉามิ พวกเราตัวเท่าหนูไปเสก เป่าฟู่ ๆ เป่าพระพุทธรูปเจ้ามันนำหัวเราะโหมพิจารณาพิจารณาเรา มันเหลวไหลขนาดไหนไปปลุกเสกพระพุทธรูปเจ้า มันเป็นอย่างนั้นแล้วจะทำยังไง แล้วจะไปสอนใครล่ะพวกเราก้เหลวไหลโลเลอยู่อย่างนี้ หลักธรรมหลักวินัยมีอยู่ไม่สนใจ สนใจออกนอกกลุ่มนอกทางไปอย่างนั้น จะสอนใครให้ดีได้ยังไง

ต้องสอนเจ้าของให้ดี พระพุทธรูปเจ้าสอนพระองค์ดีเรียบร้อยแล้วถึงมาสอนโลก แล้วเราจะไปปลุกเสกไปบวชพระพุทธรูปเจ้าอีก ปลุกเสกพระพุทธรูปเจ้าให้ขลังอะไรไปอีก นี่ซิทำอะไรไม่มีเหตุผลถึงได้เหลวไหล ทำแบบเหลวไหลเด็กหัวเราะได้ ทำอะไรให้มีเหตุผลซิ ถ้าจะทำรูปอะไรขึ้นเป็นที่สักการบูชาที่สร้างขึ้นแล้วเอาขึ้นตั้งบูบ นี่คือรูปแทนองค์พระศาสดาเท่านั้นพอ เป็นศาสดาท้องค์ทางรูปแทนแล้ว จะไปเสกไปเป่าทำนอะไร พิจารณา

เสกอะไรเป่าอะไร เราได้คาถามาจากไหนมาเป่า คาถาก็ได้มาจากพระพุทธเจ้าว่าอติปิโส ภควา อรหิ กราบไหว้พระพุทธเจ้า บูชาพระพุทธเจ้าด้วย อรหิ สมุมาสมพุทฺโธ อติปิโส ภควา สวดเสกอยู่ตามนั้นเราก็เห็นพอแล้วแหละถึงเอามาพูดได้นี้ คำพูดที่ว่านั้นเป็นคำพูด จากพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ทั้งนั้น แต่เวลาเอาออกมา เอามาที่ขลัง ๆ ที่ว่าไปเสก ไปเป่า พุทธาภิเษก มันน่าพูดก็พูด เพราะเราก็ทำประโยชน์คนหนึ่งเหมือนกัน

บอกให้ไปสอนพวกหนังสือพิมพ์ ขอให้ไปสอนวงราชการตั้งแต่นายก ๆ ลงมา ว่ายัง งั้นเราก็จะพอฟัง ถึงเราไม่รับเราก็จะพอฟังอยู่ พวกนี้พวกเหลวไหลมากว่ำนั่น บอกมาอย่าง นั้นค่อยยังชั่ว ไปจะได้ตีหน้าผากกันป๊วะปะะ ๆ เลย ให้ไปสอนหนังสือพิมพ์จะไปสอนเขา อะไร เรื่องราวมีอะไรเขาก็ว่าไปตามเรื่องราว เรื่องหากมีให้เขาเขียน เราไม่อยากจะดูก็อย่าดูซิ ว่าเขาอะไร

สอนวงราชการนั้น เวลาไม่มีอะไรเลยยิ่งกว่าวงราชการ พูดตรง ๆ อย่างนี้เรา ใคร จะเอาไปใส่คุกก็เอาไป เราจะไปเปิดประตูคุกเองถ้าเราพูดนี้ผิดไปนะ เลวตั้งแต่เล็ก ๆ ขึ้น ไปจนกระทั่งถึงใหญ่โตที่สุด แล้วประชาชนราษฎรเอาหัวซุกเข้ากับที่ไหนจึงจะพออบอุ้มใจ ที่ไหนมีแต่เปรตแต่ผีแต่ยักษ์แต่มารกินบ้านกินเมือง กินอยู่ทุกแห่งทุกหน กินอยู่ทุกโตะทุก แก้อี้จะว่าไง ของขาวของแดงของอะไรต่ออะไร เหล่านี้มันเล็กน้อยนะของขาวของแดงที่ อยู่บนโตะโตะโตะนี้ อยู่ใต้ดินนั้นละมันมาก กินอยู่ใต้ดินมันมากขนาดไหน อันนี้ละที่มา ทำลายบ้านเมือง เงินเดือนก็ของประชาชน กินก็กินของประชาชน กินดับประชาชน โห เลว จริง ๆ ว่าก็ว่าให้ไปสอนพวกนี้ค่อยยังชั่ว นี้ให้ไปสอนพวกหนังสือพิมพ์ ไปหาเถาในที่ไม คั้นเราไม่เถา ตรงไหนไม่คั้นไม่เถา

ตั้งแต่ระดับครูขึ้นไปให้มีแบบมีฉบับ ครูก็มีแบบหนึ่งของครูขึ้นไปโดยลำดับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอถึงผู้ว่า ให้มีศีลมีธรรมเป็นกฎเป็นเกณฑ์ข้อบังคับไว้เป็น ลำดับ ๆ ใครจะก้าวขึ้นไปนั้นควรได้ปฏิบัติธรรมข้อนั้นให้เคร่งครัด ๆ ผิดธรรมข้อนั้นถือ เป็นกฎหมายไปเลย ปรับโทษลงไปเลย ไล่ออกเลย ไล่แบบไว้หน้าย้ายหม้อข้าวนี้ไปใส่หม้อ ข้าวนี้ ย้ายจากหม้อข้าวนี้ไปใส่หม้อข้าวนี้ หม้อไหนไม่ดีพับไปเลยอย่างนั้นซิ ทำอะไร ถึงขนาดเป็นนายคนไปทำชั่วซ้ำลามกขายตัวให้ราษฎรเห็นทำไม ย้ายไปนั้น ย้ายไปไหนมัน ก็ไปกินอยู่กันแล้ว คนชั่วจะไปตีที่ไหน นี้ละจะให้เราไปสอน โอ๊ย เราไม่สอน เรารู้จักหนัก จักเบาอยู่นี้ละ ถึงเราพูดเราก็พูดในวงลูกศิษย์ลูกหาของเรา ใครจะกระจายไปไหนก็ กระจายออกไปเราไม่ว่า เพราะคำพูดนี้ไม่ผิดจะเสียหายไปไหน คำพูดไม่ผิด คำพูดถูกต้อง

เป็นแบบเป็นฉบับ ถ้าปฏิบัติตามนี้ถูกต้อง ก็มีเท่านั้น เสียหายที่ตรงไหน จะให้ไปพูดสู่สมสี่
สู่สมห้าเราไม่เอา

นี่พูดถึงตามแบบตามฉบับของบ้านเมืองที่จะมีชื่อมีแปเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ให้
ประชาชนได้รับความอบอุ่น ควรมีหลักธรรมประกันตัว หลักศีลหลักธรรมประกันตัว เช่น
เหล่านี้ตัดขาดสะบั้นไปเลยในสังคมของข้าราชการ นี่ละตัวสำคัญ ตัวเหล่านี้ตัวสำคัญ
การพนันชั้นต่อตัดออก อันไหนที่เป็นภัยต่อโลก ที่จะป็นสื่อเป็นทางให้ไปหากินตบกิน
ปอดคนมันอะไรบ้าง ตัวสื่อตัวเหตุตัวการมีอะไรบ้าง หากันเอาตัวเหตุออกมา เอามาแจก
เอามาเผาไฟให้หมด

ปฏิบัติให้ดีจะต้องมีกฎมีเกณฑ์ซี เช่น พระท่านบวชท่านผู้มีศีลมีธรรมท่านมีกฎมี
เกณฑ์บังคับของท่านไม่ทุกข์ได้ยังไง ท่านก็ต้องทุกข์เหมือนกัน แต่ทุกข์เพราะความดีเพื่อ
ความดีจะเป็นอะไรไป ท่านยอมทุกข์ อันนี้เราก็เหมือนกันเราตั้งหน้าตั้งตาที่จะทำวง
ราชการงานเมืองในแผนกนั้น ๆ เราก็เพื่อทำประโยชน์ให้โลก เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วความมุ่ง
หมายมีอยู่อย่างนั้นแล้ว เราก็ต้องปรับตัวของเราเข้าสู่กฎอันสำคัญ ๆ เพื่อชาติบ้านเมืองซี
ถึงถูก นีโกโรโกโส ผู้เป็นใหญ่เป็นโตเป็นเจ้าของนายเท่าไร โห เยอหยิ่งจองหองด้วยซ้ำไป

นี่พอรับก็รับนะ วงราชการมาหาเรานะทุกวันนี้ะ มารับเราไม่รับเลย เราไม่ต้อนรับ
ไม่เห็นว่าเขาเป็นนายนะเราไม่ว่า เราก็เป็นนายเหมือนกันนี่ นายไหนก็นายบัวว่าไง เราก็
เป็นนายเหมือนกันเราเป็นซีข้าใครวะ ถ้าเป็นพระก็เป็นหลวงตาบัว ยิ่งได้ทราบว่าเป็นใครคน
เลอะ ๆ เทอะ ๆ ไม่เล่นด้วยจริง ๆ ไม่เอาไม่เล่นด้วย เสียเวลาเสียน้ำลาย เล่นกับไอ้ตีนหุบ
ตีกว่า นั่นไอ้ตีนหุบมันไม่มีอะไร พวกนี้พวกกินพวกเสียดจัญไรผีสู้ไม่ได้ เลอะ ๆ เทอะ ๆ
จะให้เราไปเทศน์อะไร

เทศน์ที่ไหนก็ฟันไปตามความจริง ขึ้นเวทีจริง ๆ แล้วเอาจริง ๆ นี่นะไม่ได้ไว้ใคร
ความจริงมียังไงถอดออกมา ๆ ชัดกันเลย แล้วโลกมันฟังไม่ได้ซีธรรมประเภทนั้น ๆ แล้ว
จะไปสอนให้เกิดประโยชน์อะไร มันไม่เกิดประโยชน์ก็อย่าสอนซี ก็มีเท่านั้น อันใดที่ควรจะ
เกิดประโยชน์เราก็สอนไปตามเรื่องตามราว

ธรรมะพระพุทธเจ้าที่จะนำมาสอนโลกนี้ครอบโลกธาตุ น้อยเมื่อไรธรรมะ
พระพุทธเจ้า แต่ว่าผู้ที่รับมีก็ราย พอที่จะเป็นผลเป็นประโยชน์มากน้อยเพียงไร เหมือน
อย่างแหมนี้ ทางแหไปนี้จะไปทอดตรงไหน ตรงนี้ก็ซีห่มูตรงนี้ก็ซีหามาแล้วทอดได้ลงเหว
ทอดได้ลงคอเหวทอดแห มันต้องทอดปลาซี มีปลาทอดแต่ปลาซี นี่มีแต่ซีห่มูซีหามาทอด
ไปได้ยังไง ธรรมะพระพุทธเจ้าเหมือนแห พวกสัตว์โลกทั้งหลายเหมือนซีห่มูซีหามา จะให้

แนะนำสั่งสอนทั่วโลกดินแดนไปได้ยังงั้นมันมีแต่ข้า้หุ้มข้า้หมาเต็มบ้านเต็มเมือง ปลาตัวหนึ่งก็ไม่มี

งานเอกชนก็เป็นอย่างหนึ่งไม่เท่าไร ส่วนงานส่วนรวมงานพระราชการนี้ชิมันกระเทือนทั่วแผ่นดิน ชีวิตจิตใจเกี่ยวโยงกันถึงวงราชการ แต่ละคน ๆ แต่ละหน้าที่ ๆ เกี่ยวโยงกันหมดเลย ต้องปฏิบัติให้สมส่วนกัน อย่างเราพูดจริง ๆ นะเข้าไปวงราชการไหนถูกเขี่ยหมดเลย เขาไม่ให้อยู่ด้วย ไปแก้อ้อไหนก็ไม่ได้ถูกเขาเตะตักแก้อ้อไปเลย เขี่ยลงกระป๋อง ๆ ไปเลย อย่างเรามันจะขวางโลกเขาละซิแต่ไม่ขวางธรรมก็มีเท่านั้น ที่นี้ธรรมเขาไม่ต้องการเขาก็เขี่ยออกละซิ ตกกระป๋องป๋องแป๋ง ๆ

โลกสกปรกเป็นอย่างนั้นละดูเอา หากความสุขไม่ได้ โลกสกปรกหาความสุขไม่ได้ โลกสะอาดถึงมีความสุข อดจะตายก็ตายไปเรื่องความสกปรกนี้ไม่เอามาแต่ต้องในตัวของเราเอง ชีวิตจิตใจนี้ตายไปด้วยความสกปรกดูไม่ได้เลย ให้ตายไปด้วยความสะอาด เอ้าตายก็ตายโลกนี้เป็นโลกเกิดตายจะเป็นอะไรไป นี่ไม่เป็น มีขนาดไหนมันก็ไม่พอ ความทุจริตความสกปรกเต็มหัวใจมันก็พาทำจนได้

เศรษฐกิจยิ่งใหญ่ ยิ่งมียศถาบรรดาศักดิ์ยิ่งใหญ่เท่าไรยิ่งทำได้กว้างได้ขวาง มีเงินมากเท่าไรยิ่งทำได้มากความชั่ว ไม่ใช่คนจนจะทำความชั่วนะ ส่วนมากคนชั่วคนที่มีฐานะและมีฐานะมียศถาบรรดาศักดิ์มาก ๆ นั้นละทำความชั่วได้มาก พวกนี้ทำได้มาก เอาละพูดเท่านั้นละ พูดมากมันหมดภูมิ ไม่ทราบจะเอามาจากไหนเทศน์ทุกวัน ภูมิหลงตาบั่ว ป.๓ เทศน์ทุกวัน เทศน์ให้พวกปริญญาตรี โท เอก อยู่ในวัดนี้ก็มิณะวิศวะปรมาณู ก็ยังต้องมาฟังการอบรมจากเรา ขบขันไหมละ ฟังซินะ

เรื่องสงสารโลกสงสารจริง ๆ วันนี้นัดไปแจกทางโน้น ๆ พวกจนตรอกจนมุม โถจนตรอกจริง ๆ นะข้าวไม่มีในครัว อาหารการกินเอามากองพะเนินเทินทึกก็ไม่มี ความหมายเพราะไม่มีข้าวเป็นหลัก กับเป็นเครื่องอาศัยนี่นะ ไม่มีอะไรจริง ๆ กินข้าวเปล่า ๆ ยังกินได้จะว่าอะไร เราเคยกินแล้วกินข้าวเปล่า ๆ เราไม่เห็นตาย กินแต่กับเราไม่เคยกินข้าวเปล่า ๆ เราเคย เพราะฉะนั้นข้าวจึงเป็นของสำคัญนะซิ ไม่มีอะไรก็ตามขอให้ข้า้วในกระต๊อบข้าวในหม้อข้าวเถอะนะ มือล้วงลงไปจับปุ๊บปั๊บ ๆ แล้วกินไปเรื่อยเดินไปเรื่อยทำงานได้ ถ้ามีแต่กับแล้วตายแหละ เป็นอย่างนั้นนะ ข้าวนี้สำคัญมาก

ฝั่งลาวก็จะไปส่ง นำสงสารมากนะมนุษย์ตาดำ ๆ ด้วยกัน กมฺมสุสโกมฺหิ กมฺมทายาโท สัตว์ทั้งหลายเกิดด้วยกรรมหมด เอลงตรงนี้แล้วก็อยู่กับสนิทคนเรา เพราะอยู่ด้วยกัน อย่างพระพุทธเจ้าท่านสอนไว้จริงนี่นะ ตรงไหนที่พอช่วยได้ก็ช่วยกันไป ๆ นี่ถ้าเขา

มาติดต่อเราก็จะส่งข้าวไปอีก ส่งไปแต่ครั้งนี้เป็นร้อย ๆ ตันนะไม่ใช่ธรรมดา ส่งข้ามไป
ในเขาให้ผู้ที่ไวใจรับไปแจก อย่างคราวที่แล้วก็แจกเงินคนในหมู่บ้านที่จำเป็นมาก ๆ เอาเงิน
สดไปเลยเทียว มันสงสารนี่นะ ท้องแห้งไม่ได้กินข้าวนี้ โอ้โฮ ตัวสั้น อดข้าวนี้ตัวสั้นได้นะ
มันจะตาย อดจริง ๆ มันถึงหิวมากนะ ถ้าอดข้าวจะไม่กินนี่ไม่เป็นนะ คือจิตไม่ได้อยู่กับข้าว
มันอยู่กับกรรมเสีย อันนั้นไม่ได้อยู่กับกรรมมันอยู่กับข้าว จ่ออยู่แต่ข้าว ตัวสั้นมันหิว

เอาละให้พร